

Виріжок Вікторія Дмитрівна,
курсант 3 курсу, спеціальність 081 «Право»
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник: д.е.н., доцент, Паршин Юрій Іванович
професор кафедри фінансово-економічної безпеки ДДУВС

ЕКОНОМІЧНА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ ЯК ОДИН ІЗ ЧИННИКІВ НА ШЛЯХУ ДО СВІТОВОГО ВИЗНАЧЕННЯ

Розбудова новоствореної держави – це завжди плинний розвиток усіх сфер суспільного життя. Як відомо, більшість провідних країн світу почали своє становлення саме через зміни у економічному житті країни, у сьогоднішньому матеріальному світі це є однією з гарантій існування. Перехід до розвитку інноваційної моделі економіки, відстоювання інтересів країни, забезпечення сталого розвитку при входженні в світову геополітичну систему рівноправним партнером ось у чому полягає основна мета молоді держави на шляху до світового визнання.

Але в той же час технологічні інновації, які лежать в основі створення національного багатства високорозвинених країн, повинні слугувати прикладом, а не бути скопійовані, а в окремих випадках і використані в умовах інших товариств, або сферах, хоча потреба в інноваціях залишається дуже високою, оскільки поступальний рух без опори на інноваційні технології просто неможливо.

Основні напрями економічної політики України в умовах незалежності були окреслені ще у далекому 1993 році у вигляді постанови Верховної Ради України став поштовхом до змін [1].

Необхідність перебудови економічного механізму, з впровадженням принципів інноваційної спрямованості, є на сьогодні основоположним значенням закладання сучасних ринкових відносин, а пошук нових форм і методів господарювання становить відмінну рису економічного буття країни, оскільки цей процес багатоплановий, який стосується всіх рівнів системи управління, всі сторони взаємовідносин державних органів, підприємств, колективів і окремих працівників.

На державному рівні вектор руху та розвитку економіки закріплено у чинному законодавстві, прикладом чого може слугувати Указ Президента України від 12.01.2015 «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» [2]. Головний фактор, яким керовані відповідні реформаційні зміни – підвищення її конкурентоспроможності, а також вибір курсу на формування відкритої економіки, інтеграція у світові економічні структури. Реалізації цього курсу заважають недосконалість форм і методів державного регулювання економічного розвитку, вади податкової системи, нестача інвестиційних ресурсів, слабка інноваційна активність, відсутність результатів, очікуваних від приватизації, практична відсутність результатів адміністративних реформ та інституціональних змін.

В економічному середовищі України на сьогодні більшість з працюючих підприємств залишаються практично безправними, наприклад, в можливості здійснення програм модернізації потужностей, використанні свого прибутку, амортизаційних фондів для потреб реконструкції, застарілі технології, низька якість виробництва в багатьох випадках залишилися в спадок, а підприємство не може самостійно покрити тимчасову збитковість виробництва, знайти інвестиційні кошти, що може взяти на себе, наприклад, галузеве об'єднання, міністерство, союзи або асоціації профільних підприємств, допомагаючи підприємству вийти з прориву [3, с. 7].

На нашу думку, існує 5 найголовніших умов, що мають місце для покращення загального бізнесу та інвестиційного клімату в Україні:

- Знизити рівень корупції та бюрократії;
- Встановити верховенство права шляхом здійснення судової реформи та внесення змін до процесуального законодавства;
- Гарантувати безпеку майнових прав;
- Забезпечити належний правопорядок;
- Дозволити репатріацію необмежених дивідендів іноземними інвесторами та продовжувати послаблювати валютний контроль.

Адже, на жаль, Україна очолює перше місце, але, не у найкращих рейтингах: за даними Світового банку за роки незалежності реальний ВВП скоротився на 35%. За даними Американської торговельної палати в Україні станом на 2018 рік найважливішими чинниками сучасної інвестиційної привабливості України є : низький рівень корупції (79,8%), прозорі та чітко визначені законодавча і нормативна бази (70,2 %), політична стабільність (69,2%) [4].

Отже, вважаємо: це повинно стати стимулом до нових звершень, тому що необхідно здійснювати реформаційні зміни для створення соціально-орієнтованої ринкової економіки на базі відродження та прискореного розвитку перспективних секторів власного вітчизняного виробництва, моделювання його за критерієм оцінки приросту економічного ефекту. Відповідальність громадянського населення – контролювати владу, жити відповідно до принципів гідності та неухильного додержуватися Конституції та законів України, з метою зростання економічного потенціалу національної економіки задля незалежності та визнання на світовому рівні.

Список використаних джерел:

1. Постанова Верховної Ради України N 3360-XII. «Про Основні напрями зовнішньої політики України». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/>.
2. Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» : Указ Президента України №5/2015 від 12.01.2015. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/>.
3. Акімова Л. Лисачок А. Основні напрями удосконалення механізму державного управління фінансово-економічною безпекою. Становлення публічного адміністрування в Україні : матеріали ІХ Всеукр. міжвуз. конф. студентів та молодих учених: ДРІДУ НАДУ, Дніпро, 2018. С. 7–9.
4. Finbalance – Інтернет-портал про фінанси та економіку – Веб-сайт. URL: <http://www.finbalance.com.ua/news/Realniy-VV>